

## МИСТЕЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ГНАТА ХОТКЕВИЧА

Олійник М. В.,  
Науковий керівник – доц., к. мист Сідлецька Т. І.

Серед видатних постатей української культури привертає увагу особистість видатного мислителя і художника-універсала, видатного українського письменника, вченого, талановитого композитора і музиканта, фольклориста, філолога, драматурга, блискучого педагога й музично-громадського діяча Г. М. Хоткевича.

Відроджуючи кобзарське мистецтво, Г. Хоткевич популяризував бандуру, вважаючи її прекрасним музичним інструментом, який можна використовувати не лише для супроводу співу, а й для виконання інструментальної, в тому числі класичної музики. Резонанс від концертів був значним і привернув увагу до бандури і мистецтва народних рапсодів широкі кола громадськості, а надто – інтелігенції. Популярність бандури зростає серед міського населення України.

Вагомим є внесок Г. Хоткевича у вітчизняне музикознавство. Він написав праці, які неодноразово публікувалися у 1920-х – першій половині 1930-х рр. Це роботи: “До історії кобзарської справи”, “Два поворотні пункти в історії кобзарського мистецтва”, “Про кобзу та бандуру”, “Підручник гри на бандурі”, монографія “Музичні інструменти українського народу”.

Як композитор Г. Хоткевич створив ряд музичних творів – „Гуцульську сюїту”, збірник „Репертуар для бандури”, романси та хори на слова Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, П. Тичини та ін.

Отже, мистецька діяльність Г. Хоткевича репрезентує досить специфічний універсалізм, який додав цікаві плідні задуми в українську музику, особливо – музикознавство, та в організаційну розбудову культурного простору; музично-просвітницька діяльність митця стала важливою складовою української культури. Його рідкісне відчуття прогресивних завдань та вимог часу, що виявляється з історичної дистанції, демонструє неабияку перспективність його ідей методології, методики та досліджень і в процесі розвитку мистецтвознавства отримує щораз ґрунтовніше визнання наступними поколіннями вчених.